

Надвечеръ нѣколко офицери отидохме къмъ Янтра, на брѣга на която забѣлѣвахме нѣколко челоуѣка опълченци. Двоица отъ тѣхъ на бързо се съблѣкоха, спустнаха се въ рѣката и измъкнаха отъ нея нѣщо. Когато ний се доближихме до групата, видяхме, че измъкнатия отъ рѣката прѣдметъ бѣше трупъ на една млада 17-19 год. Туркиня.

Вижда се, че тая нещастна жена недавно се бѣ распростила сама съ живота си, защото тѣлото ѝ бѣше още съвѣмъ запазено и на врата ѝ висяха нанизы съ желтици и лефтове (пендари), а на рѣцѣтъ ѝ имаше златни прѣстени.

30 Юний. Съ пукването на зората, въ опълченския бивуакъ се забѣлѣваше силно движение, а въ 5 часа сутринята опълчението напустна бивуака и тръгна по пѣтя за въ града. При всичко, че бѣше още рано, но улицитѣ бѣха препълнени съ народъ. Впрочемъ, много граждани бѣха дошли и на бивуака, прѣди опълчението да бѣ го напуснало. Града, както казахъ по горѣ, бѣ заприличалъ на градина. Лицата на гражданитѣ и гражданкитѣ свѣтяха отъ радостъ. Тѣ днесъ празнуваха, по случай идването на Негово Император. Височество Главнокомандующия и испращанието опълчението въ походъ,—слѣдователно въ бой.

И сега женитѣ и момитѣ, както и въ врѣме на посрѣщанието опълчението, поднасяха на Българскитѣ войници и офицери вѣнци и цвѣтя, а въ врѣме на всичкитѣ спирания, които биваха чести, по причина на голѣмата навалица, а най повече заради обоза, гражданитѣ поднасяха на опълченцитѣ вино, ракия и разни закуски за пѣтъ. Едвамъ въ 7 часа опълчението излѣзе отъ града и се истегли по Габровския пѣтъ. Пѣтя за Габрово отива къмъ югъ, минава отъ дѣсната страна покрай Марно-поле, а отъ лѣва покрай Янтра и върви паралелно на тѣзи послѣдната.

Чуденъ и прѣкрасенъ изглѣдъ има Търново отъ южната страна. Цѣлия градъ се вижда, като въ панорама. Рѣката Янтра протича покрай южната и источната му части. Живописнитѣ къщи отъ високо надничатъ въ нея. Отъ нейното корито нагорѣ, града като